

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aricılık sektöründe yaşanan sorunların tespiti ve çözüm yollarının belirlenmesi için Anayasa'nın 98'inci, İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

2 Sazgin Tuncel

3 Fedia Kaplan Hüseyin
Kocaeli Mr.

Orhan SÜMER
Adana Milletvekili

4 Ahmet AKIN

Atilla Sertel
İzmir Mr.

6 Tuba KAYIK
Kocaeli Mr.

7 Gelin Arık

8 Karim Arslan
Denizli

9 Ayhan BAKUR
Adana Mr.

10 Adil

11 Erkan Aydin

KADİM DURMAZ
Tokat Milletvekili
İdare Amiri

12 Erkan Aydin

12 Candan Yüceer
Tehrik Mr.

14 Aydın ÖZER
Antalya Mr.

13 Nurhayat Altın Kayaşın

Kemal Zeybek

15 Samir Mr.

16 Celal TAHHA

17 Deniz Yanyılmaz

17 Yılmaz Emre
İSTANBUL Mr.

18 Kocaeli Mr.

18 Deniz Yanyılmaz
Zonguldak Mr.

19 Neslihan Hancıoğlu
Samsun Mr.

GEREKÇE

Arıcılık, bitkisel kaynakları, arıyı ve emeği birlikte kullanarak bal, polen, arı sütü, propolis, arı zehri gibi ürünler ile ana arı, oğul, paket arı gibi canlı materyal üretme faaliyeti olarak tanımlanmaktadır. Arıcılık, balın insan sağlığındaki önemi ve ürünleri pazarlamanın daha kolay olması gibi bazı nedenlerle bir faaliyet alanı olarak ülkemizin en yaygın ve geleneksel tarımsal etkinliklerinden biridir.

Ülke ekonomilerine önemli katkısı olan arıcılık sektörü, ülkemizde de son yıllarda önemli gelişme kaydetmiş ve yaygın olarak yapılmaya başlanmıştır. Bugün dünyada yaklaşık 52 milyon kovandan 1.6 milyon ton bal üretilmektedir. Ülkemiz de: yaklaşık 84 bin arıcı, 8 milyon dolayında kovan varlığı ve 114 bin 471 ton bal üretimi ile dünyada Çin'den sonra ikinci sırada yer almaktadır. Türkiye, kovan varlığı ve bal üretimi bakımından önemli bir yerde olmasına karşın, kovan başına bal verimi ortalama 13.4 kilogramla dünya ortalamasının altında kalmaktadır. Çin'de bu rakam 50 kilogram olarak belirlenmiştir. Ülkemizde, arı kovan sayısı ve verimliliği dikkate alındığında: ilk üç sırayı Muğla, Ordu ve Adana almaktadır.

Ülkemiz doğal koşulları, uygun iklimsel özellikleri ve flora zenginliği ile büyük bir arıcılık potansiyeline sahiptir. Ülkemizin her mevsime uygun zengin arıcılık alanlarının olması özellikle turunçgil alanlarına, kültür bitkilerinin çeşitliliğine ve dağlık bölgelerdeki doğal floral kaynaklara sahip olması nedeniyle pek çok arı yetiştiricisi kovanlarını kışlatmak, geliştirmek ve üretim yapmak amacıyla yoğun gezginci arıcılık faaliyeti göstermektedir. Ancak buna karşın, ülkemiz sahip olduğu mevcut arıcılık potansiyelinden yeteri kadar faydalanamamaktadır. Kaynakların yeteri kadar kullanılamaması nedeniyle her yıl binlerce tonluk nektar, bal üretimine dönüşmeden yok olmaktadır.

Arıcılık sektöründe dünya standardını yakalayabilmek için: arıcılık sektöründe yaşanan sorunların doğru tespit edilmesi ve bu sorunlara çözümlerin üretilmesi esas olmalıdır. Bu anlamda, sektörün karşı karşıya olduğu sorunlar giderilmelidir.

Sektörün sorunları pazarlamaya dayalı sorunlar, kontrol-denetlemeye bağlı sorunlar ve bilgi eksikliğine dayalı sorunlar olarak sıralanmaktadır. Bu anlamda, arıcılık faaliyeti sürdüren vatandaşların teknik bilgiye sahip olmaları, bilinçli arıcılık yapmaları konusunda eğitimleri almaları, eğitim veren kurum ve kuruluşların desteklenmesi ve teşvik edilmesi, uygun konaklama alanı olarak da tabir edilen mera bulunmasındaki zorlukların aşılması, damızlık materyal eksikliklerinin yanı sıra piyasada oluşan belirsizliklerin giderilmesi gerekmektedir. Yine, piyasa standartlarının gelişmiş ülkelerdeki standartları yakalayamamış olması, piyasada satılan ve halk sağlığını yakından ilgilendiren sahte bal denetimlerinin yetersiz oluşu gibi hususlara dikkat edilmesi büyük önem taşımaktadır.

Arıcıların girdi maliyetleri her yıl artış göstermekte, ancak kovan başına destek miktarı son yıllarda hep aynı miktarda kalmaktadır. Bu nedenle tarımsal desteklemelerin düzenli olarak artırılması bir zorunluluk olarak öne çıkarken, tarımsal ilaçlamanın arıcılık sektörüne verdiği zararlar sektörün tüm bileşenleri ile görüşülerek ele alınması gereken bir diğer husustur.

Yukarıda kısaca özetlenen sebeplerle, arıcılık sektöründe yaşanan sorunların tespiti ve çözüm yollarının belirlenmesi için Anayasa'nın 98'inci, İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz eder